

РЕШЕНИЕ

№ 39131

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2717** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба от Н. М. А. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], чрез адв. П., с искане за отмяната на Акт за установяване на задължение по декларация по чл.1076, ал.3 ДОПК с рег. № 924423-1 от 22.11.2023г., издаден от инспектор в отдел "ОП - Л.", за задължения на оспорващия за имот с партиден номер 7112Н113213, потвърден в обжалваната част с Решение № СФД - РД28-45/07.02.2025г., на директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична [община], за същия имот.

Жалбата се поддържа пред съда от оспорващия лично и чрез адв. П., в ход по същество поддържа основателността ѝ, излага правни съображения - съдебна практика, според която процесният имот, макар и да попада в строителните граници, предвид, че представлява земеделска земя - по скица с начин на трайно ползване - нива, нямало одобрен ПУП, попадал поради това в изключението по чл.10, ал.3 от ЗМДТ и не се дължи данък върху недвижимите имоти. Претендира, че тъй като не е задължено за ДНИ лице аза имота, то следователно, не е задължено и за ТБО лице по чл.64, ал.1 ЗМДТ. Претендира разноските по делото - представени са доказателства за държавна такса и по пълномощното за договорено и платено възнаграждение за адвоката.

В последното съдебно заседание адв. П. се позова на административна практика на оспорващия - Решение № СФД25-РД28-292/01.07.2025г. с което е отменен Акт за установяване на задължения по декларация № ДЛН25-ГР94-122-1/13.05.2025г., издаден на основание чл.107, ал.3 ДОПКот инспектор в Отдел "Общински приходи - Л.", в частта по партида 7212Н113213 като

незаконосъобразен по жалба от Н. А. и преписката е върната който да образува проведе и приключи ново производство по същата разпоредба. В писмена защита адв. П. поддържа посоченото възражение и иска от съда да вземе предвид решението на ответника като касаещо същия имот и идентично издаден акт за последващ данъчен период. Всички аргументи на ответника в решението, можело да се отнесат и към процесния АУЗД. Също така потвърждава искането за отмяната на този акт.

Ответникът директорът на Дирекция "Общински приходи" при Столична [община], чрез юрк. А. - Г. оспори пред съда жалбата изцяло, претендира, че жалбата е неоснователна. Изтъкна довод, че става въпрос за декларативен режим, имотът бил деклариран спрямо строителните граници на [жк], претендира юрисконсултско възнаграждение. Що се касае до относимостта на Решение № СФД25-РД28-292/01.07.2025г., счита същото за неотнормо, касаело се за процедура , а не за кране акт, АУЗД не е отменен по същество само е върнато за провеждане на допълнително производство. В ход по същество иска от съда отхвърли жалбата като неоснователна, иска от съда да кредитира доказателствата по административната преписка, както и представените с допълнителна молба от 01.08.2025г. По довода на оспорващия, че процесният имот, представлява земеделска земя, претендира, че въпреки това е имот в строителните граници, намира се до жилищни блокове в кв. Л., имало разлика между земеделска земя на 200 км от [населено място] и процесната.

Пред съда са приети доказателствата, представени с жалбата и административната преписка, допълнително във връзка с указания на съда - Определение № 22792/01.07.2025г., от ответника са представени: Удостоверение относно градоустройствен статут ПИ 68134.4397.29, извадка от Общия устройствен план на Столична община и Решение № СФД25-РД28-292/01.07.2025г. на ответника, на което се позова адв. П..

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото и извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Решението на директора е връчено на 25.02.2025г. видно от известие за доставяне - л. 28 от делото, а жалбата до съда е подадена на дата 04.03.2025г., с оглед на което е подадена в срок и е процесуално допустима. Искането до съда е за отмяната на АУЗД в частта, в която не е отменен с решението на директора, с което са изпълнени изискванията по чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК .

По фактите се установява следното:

С АУЗД за 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 и към 22.11.2023г. за имота по декларацията с партиден номер 7212Н113213, са установени задължения за ДНИ в размер на 53,04лв. за всяка година 2018, 2019, са определени общо задължения за ДНИ в размер на 304,55лв. и за ТБО- 259,85лв. , както и дължими лихви върху задължението за ДНИ в размер на 105, 61 лв. и лихви за ТБО - 90,99лв., общо лихви 196,60 лв.

Представени са доказателства за издателя на АУЗД - за заеманата длъжност от С. М., в това число за длъжността инспектор в Отдел Общински приходи Л., видно от анекса към трудовия договор за изменение на възнаграждението и длъжностна характеристика за същата длъжност, последната подписана от С. М. на 08.01.2020г. Следователно, към датата на издаване на процесния АУЗД, издателят му С. М. е заемала длъжността инспектор в Отдел Общински приходи Л., а според т.5.9 от длъжностната ѝ характеристика, има възложено задължение да

определя задължения по приети данъчни декларации.

Предвид на изложеното, АУЗД е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.4, ал.1 и ал.3 ЗМДТ, като условието по последната разпоредба - служители, определени със заповед на кмета на общината следва да се счита по силата на заеманата длъжност и възложените й функции с длъжностната характеристика.

В оспореното по делото решение на директорът на Дирекцията бланкетно приема за процесния имот - л. 27 от делото, че не се прилагат доказателства, в подкрепа на твърденията в жалбата и са приети за недоказани. Оспорванията пред ответника са идентични както в жалбата до съда.

Както не е спорно между страните, с декларация от 31.10.2014г., на стр. 15 от делото, с партиден номер 7212Н113213, М. А. А., е декларираше земя с адрес на имота [населено място], кв. Ф., в графата УПИ е посочено нива, а в графата по ПУП - идентификатор 68134.4397.29, с площ 1509кв.м. Декларацията е подадена на 31.10.2014г., като е посочено, че съсобственик под № 2 е Н. М. А., с дял 1/2 от декларирания имот. Посочено е, че към декларацията се прилага скица, удостоверение за характеристики и договор за доброволна делба.

Представено е и удостоверение на нотариус Н., според което старият идентификатор на имота (по т. 5 от удостоверението) е 057029, съответен на имота по т.15 от Договор за делба от 26.01.2001 г. на същия нотариус, се поделен на наследници на В. Б. Б..

Според приложеното към декларацията удостоверение от дата 23.10.2014г., издадено от Областна дирекция "Земеделие" С.-град, същият имот е "нива, площ 1,509 дка, 4-та категория, с разстояние до населеното място 165 метра и разстояние до път 338. Според скица на имота от 16.10.2014г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място], същата служба, имотът е с адрес [населено място], район Л., Ф., местност Берилица, площ 1510кв.м., начинът на трайно предназначение на имота е нива.

По делото е представено удостоверение за наследници към дата 30.10.2014г., според което наследници на Н. Б., починала на дата 13.04.2003г., са следните лица: 1. оспорващият Н. М., неин син; 2. А. М. А. - син, починал на 09.06.2014г., съпругата му М. А. А., и М. А. А. - син, починал на 05.09.2005г. Договорът за доброволна делба на имотите в извадка - само от страници 1, 3 5, 9 13, 15 и 17 от него, но от същите се установява в чий дял е процесният имот.

В АУЗД № 924423-1/22.11.2023г. е прието, че Н. М. е декларирал 1/2 от земя с площ от 1510,00 кв.м. в качеството си на собственик по декларация с партиден номер 7212Н113213, което следва да се приеме за съответстващо на чл. 14, ал.5 ЗМДТ към датата на подаването й, понастоящем идентичен с текстът на чл.14, ал.7 ЗМДТ.

Безспорно доказателство е издаденото удостоверение с изх. № 230202300193638/17.08.2023г. за наличието или липсата на задължения. Същото е издадено на основание чл.87, ал.6 ДОПК, според което оспорващият няма задължения, актуални към датата на издаването му.

Видно от АУЗД, за имота е посочена данъчна оценка на земята към 2023г. в размер на 56 578,20лв. и за 1/2 част - 28 289,10лв. за дела на оспорващия, въз основа на тази стойност, видно от таблицата "установявам", за периода 2018-2022г. са установени данъчни задължения.

АУЗД е посочен като издаден освен по данните от декларацията и събрани доказателства от трети лица, в която връзка са представени такива за организацията на сметоизвозването и сметосъбирането. Така съгласно заповедите за границите на Район Л., в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване: на стр. 56 за 2018г. заповед № 944/30.10.2017г.; на стр. 63 за 2020г. заповед № 1493/31.10.2019г.; на стр. 67 за 2021г. - заповед № 2738/330.10.2020г.; и на стр. 71 за 2022г. заповед № 1439/29.10.2021г. и на стр. 73 за 2023г. - заповед № 1889/29.10.2022г., всички на кмета на Столична община. Във всички посочени заповеди що се касае за Район Л., Ф., то границите на сметосъбиране и сметоизвозване

включват кв. Ф. и ж.к. Ф.. Административният орган е приел, че имотът - попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, а заповедта касае само урбанизирана територия - населено място. В нито една от заповедите не е посочено, че сметосъбирането и сметоизвозването е организирано и за имоти, незастроени, попадащи извън населените места.

Оспорващият е представил удостоверение от Столична община, Район Л., - кмета на района, според което процесният имот с идентификатор 68134.4397.29 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-54/30.08.2010г. на изпълнителния директор на АГКК, попада в строителните граници на [населено място], определени с Решение № 2 по протокол № 44/08.06.1998г. на СОС. Също е посочено, че съгласно Общия устройствен план на Столична община, приет с Решение № 960/16.12.2009г. от Министерски съвет, имотът попада в жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване-Жм, за територията, в която попада имотът, няма одобрен подробен устройствен план.

С Решение № СФД25-РД28-292/01.07.2025г. на ответника, е отменен Акт за установяване на задължения по декларация № ДЛН25-ГР94-122-1/13.05.2025г., издаден на основание чл.107, ал.3 ДОПК от инспектор в Отдел "Общински приходи - Л.", в частта по партида 7212Н113213 като незаконосъобразен по жалба от Н. А. и преписката е върната който да образува проведе и приключи ново производство по същата разпоредба. Касае се за същия имот, както по процесния АУЗД по делото, но за следващ данъчен период – 2023г. Жалбата е уважена от ответника по съображение, че в производството по чл.107, ал.3 ДОПК не са изяснени всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение за установяване на лице и е годен за данъчно облагане обект по смисъла на ЗМДТ, както и основата и размерът на публичните и общински вземания на лицето, органът по приходите не е изяснил и изложил цялата фактическа обстановка по случая. Ответникът също е посочил, че актът е недоказан, предвид наведените в жалбата доводи, свързани със статута на имота с оглед разпоредбите на чл.10, ал.1 и ал.3 ЗМДТ. Указано е изрично, че в новото производство органът следва да извърши насрещни проверки с Искане до Направление архитектура и градоустройство на СО и СО - Район Л., да изиска документи и компетентно становище за това дали процесния имот попада в обхвата или не на строителните граници на Столична община, както и в коя зона е за съответната проверявана 2023г. като се има предвид началната дата и крайния момент на данъчното облагане. Указано е и да се съберат и анализират нарочни документи от Министерството на земеделието и храните затова има ли или не промяна на предназначението на имота, тъй като от приложените към жалбата документи се установявала противоречива информация за статута на процесния имот - посоченото за трайно ползване на територията - земеделска и начин на трайно ползване - нива, което не е достатъчно за да обоснове краен извод за това на лице ли е годен за облагане имот по смисъла на ЗМДТ. Като втори аргумент за отмяна е посочен и довод, че се касае за производство по реда на Глава четиринадесета, раздел I "Предварително установяване" , чл.107 "Установяване на данни по декларации" от ДОПК , били анализирани само представени документи при първоначалната регистрация на имота и към данъчната декларация.

По делото се прие Удостоверение относно градоустройствен статут ПИ 68134.4397.29, съгласно което за този имот няма действащ подробен устройствен план или такъв в процедура, съгласно Общия устройствен план на Столична община, имотът попадал в устройствена зона Жм – жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване, посочени са и допустимите пределно допустими устройствени показатели.

При така установеното по фактите, съдът намира жалбата за основателна, по следните съображения:

Съдът приема за установено по отношение на процесния имот, че същият е земеделска земя "нива", извън границите на населеното място, съгласно удостоверение от 23.10.2014г. от Областна дирекция "Земеделие" С.-град, Общинска служба по земеделие "Овча купел", както и, че имотът се намира на 165 м разстояние от населено място. Видно е и от приложената скица на поземления имот от дата 14.10.2014г. от Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място], че начинът на трайно предназначение на територията е "земеделска" и начин на трайно ползване - нива (л. 19 на гърба).

Следва да се приеме за установено, че оспорващият не е получавал съобщения за дължими ДНИ и ТБО за 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 и към 22.11.2023г., доказателство за което е издаденото удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК от ТД на НАП - С., офис С.- област. - л. 75 от делото и към дата 17.08.2023г. В казуса по делото за пръв път за имота са установени задължения за ДНИ и ТБО с процесния АУЗД. Видно от обстоятелствата по делото имотът не е считан за облагаем с ДНИ и ТБО от декларирането му през 2014г. Определените задължения с процесния АУЗД за данъчни периоди от 2018-2023г. са в съответствие със срока по чл.109 ДОПК и е допустимо установяването им.

Видно от АУЗД, данъчната оценка към 2023г. за имота е в размер на 56 578,20 лв., а за частта на оспорващия -28 289,10лв., върху която като данъчна основа са определени задълженията и за предходни данъчни периоди. Посочената данъчна основа е в противоречие с предвиденото в закона. Съгласно чл.19, ал.1 ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. В мотивите на АУЗД освен посочването на изчислението общо като крайна сума, не става ясно точно какви елементи са взети предвид, предвидени в Приложение 2 към ЗМДТ. В съдебното производство е недопустимо да се установяват за пръв път данни за данъчната оценка на имота, а следва да са установени и данъчнозадълженото лице да е уведомявано своевременно още в производство пред административния орган. Видно от цитираната разпоредба, данъчната оценка следва да бъде определена към 01.01. на годината, за която се дължи данъка, а изискването, че следва да бъде съобщена на данъчнозадълженото лице, е свързано и с правото му на защита и оспорване на данъчното задължение. В случай, че данъчната оценка бъде установена за пръв път от съда, то ще бъде съобщена чрез мотивите на съдебното решение. Така данъчно-задълженото лице ще бъде лишено от административната фаза на обжалване и от двете съдебни фази за защита срещу неправилно определената данъчна оценка. Така данъчната оценка се установява по норми съгласно Приложение 2 към ЗМДТ, конкретно част IV Данъчна оценка на земеделски земи, доколкото няма данни с ПУП да е променено предназначението и начина на трайно ползване на имота. Вземат се предвид редица характеристики - като отдалеченост от населено място, от пътна мрежа, категория на земята, Съгласно чл.107, ал.1 ДОПК, когато органът установява задълженията по декларация, същите се внасят в определените от закона срокове. Посоченото изисква спазване на предвиденото по чл.19, ал.1 ЗМДТ- относно уведомяването и заплащането на ДНИ и което няма данни да е извършено, нещо повече, оспорващият не е имал задължения към август 2023г., удостоверено от органи на НАП. В случай, че такива са били установявани и съобщавани по реда на последната разпоредба за периодите 2018-2023г. и не са заплатени, то е невъзможно да бъде издадено удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК с посоченото съдържание.

Процесният казус не попада в нито една от хипотезите по чл.107, ал.2 ДОПК. Не се касае за служебно установено несъответствие между декларирани данни и данните, получени от трети лица и организации. Напротив, както е посочено в решението на

ответника и се поддържа от юрк. А., органите на Столична община считат, че само въз основа на декларираните данни се дължат ДНИ и ТБО.

Според чл. 10, ал.1 ЗМДТ в относимата редакция за 2018г. - след допълнението на разпоредбата с ЗИД на ЗМДТ, обнародван ДВ, бр. 39 от 2011 г.: " С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. "

Според чл. 10, ал.1 ЗМДТ в относимата редакция за 2019г. (след ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.): С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, **както и** поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

Неправилно и немотивирано ответникът в решението си приема, че не са представени доказателства, че процесният имот е земеделска земя. Органът е следвало да обсъди представените към декларацията удостоверение и скица, в които се съдържат данни, че имотът е земеделска земя, **че се намира на 165м. от населено място.**

Що се касае до последното обстоятелство, то няма данни според разпределението на районите за услугата ТБО по заповедите на кмета на общината за годините 2018, 2020, 2021г., 2022 и 2023г., че услугата се извършва и извън границите на населени места или селищни образувания в землището на кв. Ф. и конкретно местност Берилица. **Тази местност не е посочена в заповедите на кмета, нито имотът има административен адрес - с наименование на улица и номер, който да попада сред изброените или в очертанията на изброените в заповедта - конкретно кв. Ф. и [жк], конкретно както е посочен адресът на поземления имот по скицата - "Район Л., Ф., местност Берилица".**

Що се касае до удостовереното от кмета на района, че имотът попадал в жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване - Жм, но няма одобрен устройствен план, следва да се посочи, че последното обстоятелство изключва имота от категорията на облагаемите такива с ДНИ поради следното:

1.Понятието строителни граници на населеното място, следва да се приема за включено в дефиницията по т. 6 на пар.5 на ЗУТ за "Територия на населено място", предвид определянето на територията на населеното място със селищната

територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището.

2.Съгласно пар. 1, т.21 от ДР на Закона за кадастъра и имотния регистър, "неурбанизирани територии" са землища и част от землища извън границите на урбанизираните територии на населените места и на селищните образувания, за които са създадени планове и карти, одобрени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд. Данните по делото сочат, че процесният имот се намира именно в неурбанизирана територия по смисъла на тази разпоредба.

3.Както следва от чл.6, ал.1, т.1 и т.7 от Закона за устройството и застрояването на Столична община, "околоградският район" обхваща територията, попадаща между границите на [населено място] и административно-териториалните граници на Столична община, в околоградския район се обособяват и група жилищни устройствени зони и земеделски устройствени зони и терени".

4. **С чл.8, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията се определя, че конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с ПУП и съгласно т.1 може да бъде в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях - за жилищни, обществено-обслужващи, производствени, складови курортни, и другите изброени в текста, а по т.2 от същата разпоредба - в земеделски територии - за обработваеми земи - ниви, овощни и зеленчукови градини, лозя, ливади и други и необработваеми земи - пасища, скатове, дерета, оврази и други.**

5. Безспорно между страните е обстоятелството, че имотът попада в строителните граници на Столична община, но в неурбанизирана територия и извън населено място, което се намира в тази община, не е приложен и ПУП за територията, в която се намира.

6.Категорията поземлени имоти извън населените места и в неурбанизирана територия не попадат в приложното поле на чл.10, ал.1 ЗМДТ и не подлежат на облагане с ДНИ - поради кумулативно предвиденото изискване за такива имоти, предназначението на имотите да е определено в подробен устройствен план.

7.В случая процесният имот не попада в територия, за която има одобрен подробен устройствен план, нито адресът на имота местност Берилица, Ф., район Л. и **характеристиката, че имотът се намира на 165м от населено място, съставляват данни за принадлежност към урбанизирана територия.**

8.**За обхвата на понятието урбанизирана територия може да се съди от чл.7, ал.1 ЗУТ - "териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания), ",** като в случая според характеристиката на имота - на 165 м. от населено място и при липса на данни да

попада в селищно образование или индустриален парк извън населеното място или селищното образувания, то следва, че процесният имот не се намира в урбанизирана зона.

Доколкото са приети по делото скици за имота и доказателства, издадени от структури на Министерството на земеделието и храните, които и не са оспорени, съдът цени същите като официални документи по чл.179, ал.1 ГПК с обвързваща материална доказателствена сила за удостоверените в тях данни за имота. Очевидно е несъответствието за имота с данните, по издаденото удостоверение от Столична община - Район Л., по удостоверението данните по извадката от Общия градоустройствен план на [населено място], но същите не опровергават данните за местонахождението на имота на 165м. от населеното място. Следва да се приеме, че предвиждането по Общия устройствен план за територията, на която се намира процесния имот не е приложено, доколкото не се касае за зона по чл. 8, т.1 ЗУТ извън населеното място. Със Закона за общия устройствен план на [населено място] не се променят граници на населени места, нито се създават нови такива.

По всички изложени съображения, процесният имот не попада сред имотите, посочени в чл.10, ал.1 ЗМДТ и оспорващият не е задължен за ДНИ. Поради това на двойно основание - не се доказва от данните по делото, че попада в район на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, както се обоснова до тук, предвид на което и не попада сред имотите по чл.62 ЗМДТ, съответно тъй като за имота не се дължи данък по чл.10, ал.1 ЗМДТ, то оспорващият като негов собственик не е данъчно-задължено лице за ТБО съгласно чл. 64, ал.1 ЗМДТ (за ТБО са задължени лицата по чл.11 ЗМДТ, т.е. задължените лица за ДНИ).

Предвид на всичко изложено, и принципа за законоустановеност на задълженията за данъци и такси, тъй като процесният имот не попада в приложното поле на чл.10, ал.1 и чл.62 и чл.62З ЗМДТ, респективно оспорващият не е лице по чл.11 или чл.64 ЗМДТ, то неправилно с АУЗД е прието, че същият има неплатени задължения по декларация към момента на установяването им. Решението на ответника е немотивирано и неправилно .

Предвид всичко изложено, доколкото оспорващият не дължи главници за ДНИ и за ТБО, то отпада, като определено без основание и задължението за лихви.

Споделим е доводът на адв. П. за относимост на изложените мотиви в Решение № СФД25-РД28-292/01.07.2025г. към процесния АУЗД, но съдът следва да се произнесе по реда на чл.160 ДОПК по оспорването, като реши въпроса по същество.

Жалбата е изцяло основателна и съдът е следва да отмени оспорения по делото АУЗД, а предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от страна на оспорващия (Протоколът от о.с.з. от 12.05.2025г.) и представените доказателства за плащането им – за държавна такса и за адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв. – договорени и платени по договор за правна защита и

съдействие – л. 38 от делото, съдът следва да осъди Столична община да заплати на оспорващия 1010лв. за разноски.

На основание чл.160, ал. 7 ДОПК, предвид размера на главниците за процесните задължения, решението на съда е окончателно.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на по жалба от Н. М. А. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], Акт за установяване на задължение по декларация по чл.1076, ал.3 ДОПК с рег. № 924423-1 от 22.11.2023г., издаден от инспектор в отдел "ОП - Л.", за задължения на оспорващия за имот с партиден номер 7112Н113213., потвърден в обжалваната част с Решение № СФД - РД28-45/07.02.2025г., на директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична [община], за същия имот, а именно: за установени за 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 и към 22.11.2023г. за имота по декларация с партиден номер 7212Н113213, задължения за ДНИ в размер на 304,55лв. общо и за ТБО- 259,85лв. общо, както и дължими лихви върху задължението за ДНИ в размер на 105, 61 лв. и лихви за ТБО - 90,99лв., общо лихви 196,60 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание чл.160, ал. 7 ДОПК, преписи да се връчат на страните.

Съдия: